

VICENT SANCHIS, director
ALBERT SÁEZ, director adjunt
LLUÍS MARTÍNEZ, JOSEP PLAYÀ, subdirectors

SECCIONS: JOAN ARMENGOL [Economia]; IGNASI ARAGAY, BERNAT SALVÀ [Cultura i Espectacles]; TONI BROSA [Esports]; DAVID CASTILLO [Suplement Cultural]; DAVID GONZÁLEZ [Política]; SANTI GONZÁLEZ [Món];

PEPA MASÓ [Societat]; ÒSCAR MONTFERRER [Comunicació]; ALBERT PLA [Edició]; PERE PRATS [Disseny]; MONTSERRAT RIUS [Documentació]; ROBERT RAMOS [Fotografia]; PERE TIÓ [Opinió]
Delegada a Madrid: MONTSE OLIVA

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona

DELEGACIÓ A MADRID:
Carrera de San Jerónimo, 15-17 - 28014 Madrid
Tel.: 91 454 72 66 - Fax: 91 454 72 44
ADREÇA INTERNET: http://www.avui.cat
CENTRALETA Tel.: 93 316 39 00 - Fax: 93 316 39 36
DISTRIBUCIÓ Tel.: 93 316 39 16 - Fax: 93 316 39 15
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT
Tel.: 902 884 252 - Fax: 93 316 39 15

SUBSCRIPCIONS: DYRSA
Pere IV, 467 Barcelona. Tel.: 902 884 252
PUBLICITAT: PUBLIPRESS MEDIA, SA
XAVIER BUYSÉ, director general
Barcelona
JOAN FERRANDO, director de Publicitat
RAÏL GILBERT, cap de Publicitat
Av. Diagonal, 475 - 08036 Barcelona
Tel.: 93 344 30 00 - Fax: 93 344 31 91
e-mail: avui@publipressmedia.com

Madrid
JAVIER PIÑEIRO, director de Publicitat
e-mail: jpineiro@publipressmedia.com
CRISTINA MADERAL
e-mail: cmaderal@publipressmedia.com
c/ María de Molina, 54 - 28006 Madrid
Tel.: 91 515 91 00 - Fax: 91 515 91 09
IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria
DL: B20.249-1976 DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD

Xavier Roig

Enginyer i economista

Legislador perillós

La setmana passada em vaig reunir, per separat, amb representants del Gremi de Llibreters i d'Abacus. Tema principal de conversa: la discussió originada pel preu dels llibres. El Gremi de Llibreters fa la seva feina i reclama l'aplicació de la llei del llibre, que estableix, per aquest producte cultural, un preu regulat. Abacus també fa la seva feina i es regeix per la llei de cooperatives i, per tant, aplica el descompte que vol als llibres que ven. Però sembla que hi ha qui no fa la seva feina: el legislador.

EL CONGRÉS DE DIPUTATS ESPANYOL VA PROMULGAR una llei del llibre, on estableix que el preu del llibre està regulat. És a dir, no es poden fer rebaixes lliurement sobre aquest producte. L'objectiu? Protegir el llibre com a element difusor de cultura. S'hi estarà d'acord, o no. En aquesta polèmica no hi entraré. Determinats Estats han promulgat lleis similars (França), mentre que d'altres han optat pel model de llibertat de preus (Regne Unit). Conclusió: a Espanya, llibreries, i punts de venda de llibres, no estan autoritzats a variar el preu establert.

PER LA SEVA PART, EL PARLAMENT DE CATALUNYA va promulgar una llei de cooperatives per la qual regulava el funcionament d'aquestes organitzacions. Aquesta llei estableix que les cooperatives poden fer descomptes als seus associats en tots aquells productes que vinguin. Però resulta que, entre aquests productes, pot haver-hi els llibres. Estem, doncs, davant de dues lleis (una d'espanyola i una altra de catalana) que, aplicades sobre un territori concret (Catalunya), són contradictòries.

HI HA QUI DIU QUE ABACUS ACTUA MALAMENT, i que si s'estimés la cultura respectaria la llei del llibre i no hi aplicaria descomptes. Hi ha d'altres que diuen que el problema de fons del sector llibreter no ve provocat per Abacus, sinó per la manca de competitivitat i de professionalitat empresarial de les llibreries catalanes. Com ve sent habitual, l'habilitat dels polítics ha fet que s'hagi desviat l'atenció —perquè aquest és l'esport predilecte d'aquests suposats servidors públics—. Han deixat que s'entaulés una

“Seria convenient i exigible que la conselleria corresponent —o el grup parlamentari que toqui— promogui l'adaptació immediata d'una de les lleis (la del llibre o la de cooperatives)”

discussió entre elements de la societat econòmica i civil catalana que cap responsabilitat tenen en els orígens que provoquen el conflicte.

DE DISCUSSIONS I ELUCUBRACIONS SE'N PODEN FER tantes com vulguin. Però la realitat és que els polítics han reeixit que perdéssim consciència de quin és l'origen del problema. La culpa no la té Abacus. Si els directius d'Abacus no aprofitessin els avantatges que els ofereix l'aplicació de la llei de cooperatives podrien ser acusats (i amb raó) de no ser bons gestors. Jo, al seu lloc, actuaria com ells ho fan. La culpa tampoc no la tenen els llibreters. Si no demanessin l'estricta aplicació de la llei del llibre, si no reclamessin la igualtat davant la llei, no complirien amb la seva missió. Jo, al seu lloc, actuaria com ells.

SERIA HORA, DONCS, D'ASSENYALAR ELS AUTÈNTICS culpables: els polítics i els legisladors. Ja estàvem acostumats que, en general, aquest col·lectiu no fes la seva feina de forma diligent i eficaç —que tinguessin com a objectiu principal de la seva vida sortir al semafor verd del diari més important de províncies—. Ara: el que no havíem vist mai (no sé si en democràcia és freqüent) és que aquests mateixos polítics es dediquessin a enfrontar la societat civil promulgant lleis mal fetes i que, a sobre, pretenguessin dissimular, com si el tema no anés amb ells.

PER TANT, SERIA CONVENIENT I EXIGIBLE QUE LA conselleria corresponent —o el grup parlamentari que toqui— promogui l'adaptació immediata d'una de les lleis (la del llibre o la de cooperatives). Convindria que els polítics evitessin provocar l'enfrontament de la societat utilitzant com a eina un dels elements clau de la nostra cultura. A França, la gent que es comporta com els nostres legisladors els anomenen *emmerdeurs*. Jo sóc més realista, i els identifico com “elements socialment perillosos”. Què me'n diuen, senyories? S'hi posen i arregen la seva pròpia pífia i ens deixen treballar tranquils, o continuaran molestant-nos encara més temps?

GUILLEM CIFRÉ

DE FIL DE VINT

Dones alfa

Isabel-Clara Simó

Les notícies sobre les dones són freqüents a les pàgines dels diaris, com una maledicció bíblica sobre els nostres caps insensats. Tenim moltes qüestions a resoldre, que ens farien una mica més lliures si no fóssim tan absurds. Al marge de la violència, un autèntic flagell quotidià, hi ha altres aspectes de la dona que ens haurien de fer reflexionar. Ara fa pocs mesos llegia un informe sobre les anomenades dones alfa, que són aquelles que guanyen més que la seva parella masculina; a Estats Units ja han comptat que són una de cada tres dones les que guanyen més que l'home amb qui conviu. Aquí és considerada una qüestió tan espionosa que el recompte és quasi impossible; sovint, les mateixes dones dissimulen, per tal de no conviure amb un home de permanent mal humor. I és que les dades es veu que són incòmodes per als retrògrads, que són, en aquest camp, una immensa majoria. A l'Estat espanyol fa uns quants anys algú va esbrinar que guanyen més que la seva parella una de cada quatre dones. No fa pensar? ¿No és escandalós que encara hi hagi qui diu allò que la dona treballa per “ajudar” a casa?

Molt més punyent és l'etern tema de la prostitució, que, en la nova normativa municipal, sembla més a punt de ser amagada que no pas canalitzada. Per això és tant d'agrair que hi hagi qui s'ocupa del tema. Parlo del Lobby de Dones de Catalunya, que està preparant un seminari sobre prostitució per als dies 19 i 20 de maig, al Col·legi de Periodistes de Catalunya, situat a la rambla de Catalunya, 10, i que aplegarà els cervells més preocupats i més solvents sobre la qüestió, aportant-hi dades i argumentacions. Una idea que mereix ser aplaudida.

DES DEL MOLÍ

Companys sexuals a la carta

Maria de la Pau Janer

Recordau allò dels cossos que es busquen i s'abracen? L'escafor d'una altra pell en la nostra pell. La presència d'un tacte concret, d'una veu sabuda. Són tots aquells ingredients que desperten

els sentits quan fem l'amor. Pensàvem que mai no podríem substituir el joc d'un cos a favor d'un altre cos, però els nous temps no deixen de sorprendre'ns. Augmenten els adeptes al cibersexe. Hi ha programes capaços de reproduir virtualment experiències sexuals d'una forma quasi real.

Segons experts en sexe dels Estats Units, totes les fantasies sexuals podran ser satisfetes per companys sexuals artificials en el ter-

mini d'una dècada. L'usuari podrà crear, a través de l'ordinador, una parella que reuneixi determinades proporcions i característiques. Una parella feta a gust del consumidor. S'obrirà la possibilitat d'inventar-se parelles sexuals a la carta, que reuneixin tots aquells trets desitjables per cadascun.

Com que no seran persones de carn i ossos, sinó simples criatures virtuals, no causaran gaires problemes.

Actualment, ja hi ha

hagut molts avenços. Per exemple, imaginem-nos la següent situació: dues persones situades a quilòmetres de distància. Cadascuna en una habitació amb un ordinador al davant. Es comuniquen a través d'Internet. Tenen converses de caire íntim, sensual, eròtic. A través de la xarxa, poden manipular diferents aparells electrònics, com un vibrador, per al joc sexual. Des de molt lluny, poden sentir-se properes.

El sexe, la tecnologia i Internet s'uneixen en una recerca de noves possibilitats de plaer. La trilogia no hauria d'espantar-nos. Tot allò que ens obre camps de llibertat pot ser positiu. En aquest cas, el sexe virtual —més higiènic i més fred— arriba a convertir-se en un perill, quan ocupa el lloc dels cossos propers. Hi ha addictees al sexe virtual que esdevenen autèntics solitaris, un perill del qual tothom hauria de voler protegir-se.